

Чесько-мо-
агу Москви.
часу досвід
ітники віде-
ітників явних і
еріаціоналу
іє заступницт-
в Празі. Для
жлітніями,
кі т. зв. ту-
іацтовували,
і подорожі
іливим оком
комуністичні
чергові „па-
отовані для
га, а то на-

оюзу було
чеків. Але,
каї чехи не
тевікам „на
тися й такі,
непомітно
ницької дій-
новернули
дках не по-
чесько-сло-
у совітах
і навіть ін-
зало, що ті
інь у воді,
товернулися
визували
ресі і рані-
квення з по-
льському для
дсовітських
різних ро-
ників та ін-
честів. Крім
і ведичезну
і відвідали
За вікнами
видіща, що
іційник до-
образ жит-

лу.
а. східному:
і: появилися
но переко-
більший во-
Не один із
ад тим, що
мо та з йо-
рядкованого
навала до-
— лише не-
коли, мож-
і.
івано дові-
екословаць-
в у Москві
на підставі
кої програ-
ольшевиків.
та, бо пре-
жж держа-
ру про те-
мо, ці краї

рагорії 300.000 хлопців і 85.000 дівчат, устами
своєх репрезентативів 15. 12. м. р., на святючих
сходинах, у присутності представників влади, при
співі молитви до патрона чеської землі: „Святий
Вячеславе, не дай нам загинути!“, маніфестували
проти зазіхань большевиків. Подібні протиболь-
шевицькі маніфестації молоді відбулися в ці-
лому краї.
Під вражливим виступом маніфестації молоді
президент д-р Б. Гіха видав відозву до чеського
народу. У відозві, що її підписали також усі чле-
ни уряду, підкреслено, що чеський нарід і його
законна влада, пам'ятаючи на свою приналеж-
ність до європейської спільноти, ніколи не визнає
того пакту з большевиками: та з усіх сил буде

ганізація молоді. Відозва закінчується словами:
„Хто не виступає проти большевизму, той іде
проти Європи і тим загрожуює своїй батьківщині“.
КОЛИСЬ І ТЕПЕР.
20 січня 1940 р. в лондонському радіо теле-
рашній англійський прем. Черчіль дослівно ска-
зав ось, що: „З усіх історичних тираній больше-
вицька тиранія найгірша, найбільше руйнівська,
а також найбільш понижуюча. Большевицьке раб-
ство — гірше смерті“.
Тому обережний та розсудливий чеський на-
рід і його провід не хочє на собі завдати боль-
шевицької тиранії, і в рамках європейської спіль-
ноти виповів війну большевизмові!
Д. М.

„Населення Галичини готове боротися і вмерти за святу і справедливую справу“

Телеграма Губернатора д-ра Вехтера

ЛВІВ. Губернатор Галичини, д-р Вехтер, пе-
респлав генерал-губернаторові д-рові Франкові та-
ку телеграму:
„22-го січня під проводом проф. д-ра Волод.
Кубійовича з'явилися в мене представники Укра-
їнського Центрального Комітету, Українських Ко-
мітетів і Делегатур з усіх округ Галичини, пред-
ставники Військової Управи „Галичина“ та пред-
ставниця Української Жіночої Служби в Галичині.
Вони склали урочисту заяву, що в тих днях, коли
большевицькі орди підступили під кордоні їх
вужної Ватківщини, українське населення влас-
не готове з Великою Німеччиною виступити на
остаточний бій і витримати аж до переможного
кінця.
Сперте на т. зв. народному голосуванні в 1939
р. та щоразу висловуване большевиками тверджен-
ня, нібито нарід Галичини, добровільно хотів
приєднатися до Совітського Союзу, це нщо інше,
як брехня й обман. Галицькі українці будуть про-
тестувати проти цього обману не тільки словами:
справжню відповідь дадуть на фронті також во-
ями галицьких добровольчих відділів СС. Кожен
день оголошуються нові добровольці, щораз біль-

шими стають ряди борців і представники галиць-
кого населення мають надію, що в цьому році
справа не спиниться на одній дивізії, але що ство-
ряться більше формацій, щоб доказати ось так,
що населення Галичини готове боротися і вмира-
ти за святу й справедливую справу.
Представники населення просили мене оголо-
сити Вам, Пане Генерал-Губернаторе, і Райхсфю-
рерові СС, що населення Галичини виконало по-
ставлені йому завдання і крім цього готове зро-
бити все, щоб із ще більшою участю боротися в
рядах СС за життя свого народу і Європи.
Представникам галицького населення я висло-
вив дяку німецького проводу за їх заяви і вказав
на те, що після практичного досвіду минулого ро-
ку за цими заявами стоять не лише слова, але
справжня готовість до дії і чину.
Як Ваш уповноважений у галицькій області
я заявив, що зажакаючи на проведеню спільну пра-
цю я дивлюся гордо й із радістю щодо майбут-
нього в 1944 рік, який спертий на велику ідею
Адольфа Гітлера, повинен принести буйний роз-
виток усіх конструктивних європейських сил.

Агітують за створення совітської Польщі

СТОКГОЛЬМ. Якими засобами та якими окру-
жними шляхами пробують большевики опанувати
емігрантську класу в Лондоні і роблять пригото-
вання для створення совітської Польщі, доказує
стаття якогось Андрія Вітоса, що називає себе
„членом центрального управління польського па-
тріотичного об'єднання“ в Совітському Союзі.
Стаття, що появилася в совітській пресі, містить
у собі до деякої міри офіціальну програмову за-
яву „польських патріотів“, під якою то назвою
скриваються польські кола, куплені большевиками
та примушені діяти в їх дусі. У своїй програмі
Вітос відстоє думку про оснування „демокра-
тичної Польщі“, що її він радо називав би Радян-
ською Польщею, та при цьому закидає колишньо-
му польському проводові, що він своєю ворожою
політикою супроти большевиків та ворожою по-
ставою супроти Чехословаччини, „дослабля дол-

ську державу“. Щоб на майбутнє виключити таку
небезпеку, Вітос поручає „міцну спілку зі Совіт-
ським Союзом і Чехословаччиною“, і твердить,
що „об'єднання патріотів“, на чолі якого стоїть
ославлена совітська агентка Ванда Василевська, ве-
де єдино правильну політику, яка гарантує ство-
рення „демократичної Польщі“.
Кремль мобілізує також північно-американсь-
ких поляків. І так совітська агенція „Тасс“ пові-
домляє із Клівленду, що там основано „американ-
ський комітет польсько-американських професій-
них спілок“, який у свою програму включив, між
іншим, також домагання підтримувати польський
нарід при „здійснюванні свого права на створення
справжньої демократичної Польщі“. Це звичені
Москвою фрази тих поляків, що їх Кремль дер-
жить шапогетові для того, щоб вони прокладали
стежки для большевицької Європи.

Krakowski Visti,
January 1944, p. 2